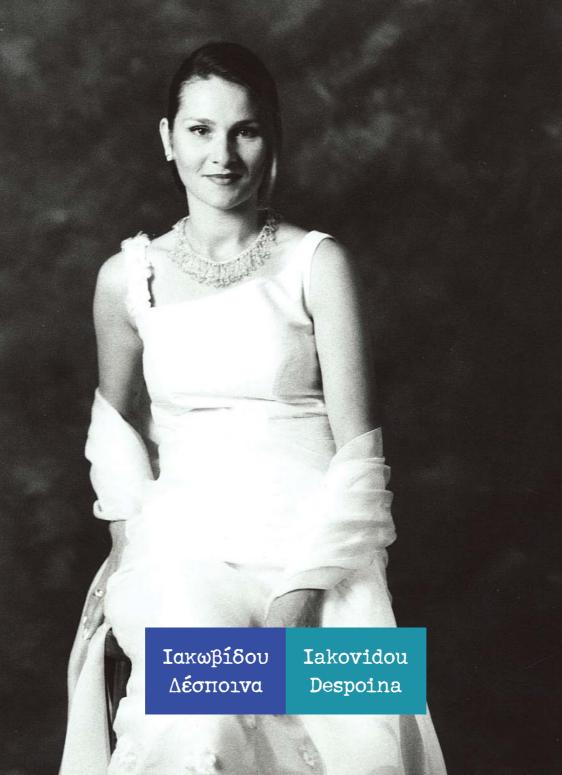

Ιακωβίδου Δέσποι**ν**α

Iakovidou Despoina

Όλα ξεκίνησαν ένα πρωινό, κατά την εργασία μου σε μια αρχαιολογική ανασκαφή, ενός αρχαίου νεκροταφείου, ως σχεδιάστρια αρχαιοτήτων. Κάπου δίπλα, βρέθηκε πεταμένο ένα παλιό, ανοιχτό σεντούκι με ασπροκέντια, τα οποία είχαν πέσει έξω από το σεντούκι και είχαν ανακατευτεί με το χώμα. Αμέσως μου ήρθε στο μυαλό η εικόνα μιας νέας κοπέλας, η οποία κεντούσε με μεράκι και κόπο τα προικιά της, και ένιωσα θλίψη για το γεγονός πως κατέληξαν εκεί πεταμένα, βρόμικα και φθαρμένα, με χαμένη την φρεσκάδα και την αθωότητα τους.

Θυμήθηκα το νυφικό μου, που το σχεδίασα και το έραψα με το ίδιο μεράκι και έφερε πάνω του την φθορά της χρήσης, τον σκισμένο και λερωμένο ποδόγυρο και τους λεκέδες του ιδρώτα. Ένα λευκό που λεκιάστηκε και που δεν θα ΄ταν ποτέ το ίδιο λευκό και αθώο, ταυτισμένο με τον γάμο αυτόν καθ΄ εαυτόν. Έτσι γεννήθηκε στο μυαλό μου η ιδέα αυτής της εγκατάστασης.

Έχω σπουδάσει σχέδιο ρούχου, και έχω εργαστεί αρκετά χρόνια στην Ελληνική βιομηχανία ρούχου. Γνωρίζω πως δημιουργείται ένα ρούχο από την σύλληψη της ιδέας μέχρι το τελικό στάδιο της κατασκευής του. Αυτό μου επέτρεψε να επενδύω ενδυματολογικά όλες τις ιδιαίτερες στιγμές της ζωής μου με ρούχα σχεδιασμένα και κατασκευασμένα από εμένα.

Σε αυτήν την εγκατάσταση μιλάω για τον κύκλο ζωής που διανύω αυτή την στιγμή στην ζωή μου, της παντρεμένης γυναίκας, που καλείται να τελέσει πολλαπλούς ρόλους και να αντιμετωπίσει άπειρες δυσκολίες, και πως αυτό διαγράφεται μέσα από τις ενδυματολογικές επιλογές μου.

Αυτό που επίσης με προβληματίζει είναι ο θεσμός του γάμου και κατά πόσο επίκαιρος είναι, θέτοντας τον υπό αμφισβήτηση. Νομίζω πως χρειάζεται μια αναδιάρθρωση και επανατοποθέτηση στα καινούρια κοινωνικά και οικονομικά δεδομένα.

Everything started during a morning while I was working as an archeological sketch drawer in an ancient graveyard's excavation. Somewhere quite close enough, there was fount an old open chest full of passementeries which were actually mixed with the soil and the dust.

Right away it came in my mind the picture of a young girl who was nipping with care her trousseau, and immediately I felt sorrow about the fact that there were there, thrown in the dust, dirty and almost destroyed without the primary freshness and their lost elegance.

I remembered then my own wedding dress, which just like that girl, I designed and sew it with the same care, carrying upon it's fibers the outwear of usage, the torn and dirty hemline and the stains that the sweat had caused. A white dress that was spoiled and since then there would never be the same bright white and innocent again, just a marriage would be. This is how the idea of movement came in mind. I have studied textile design and I have worked a lot of years in the Greek textile industry. I have a deep knowledge about the making clothes procedure, from the beginning till the end. This thing allowed me to invest sort of, in every special and unique moment in my life with clothes made especially for me by me.

Right now I am referring about my life circle, as being a married woman who must face different multiple roles and fight any possible struggle, and how all these can be traced in my own private cloth choices. Another thing that deeply bothers and concerns me is marriage, if it is actually still apropos today by controverting the specific institution. My point of view is that it is necessary to redefine marriage in the new social and financial frames.

Κύκλος ζωής 2015, Εγκατάσταση, μεταβλητές διαστάσεις **Circle of life** 2015, Installation, dimensions variable

Δέσποινα Ιακωβίδου

Γεννήθηκε το 1972 στη Σέρρες. Εισήχθη το ακαδημαϊκό έτος 2009-2010 στο Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών της Σχολής Καλών Τεχνών του Α.Π.θ. Είναι φοιτήτρια στο 5ο Εργαστήριο Ζωγραφικής με διδάσκοντες τους Γ. Γκολφίνο, Γ. Διβάρη και Λ. Ψυρράκη. Επίσης έχει σπουδάσει σχέδιο μόδας στην σχολή Δημητρέλη και έχει εργαστεί στην Ελληνική βιομηχανία ρούχου. Εργάζεται ως σχεδιάστρια αρχαιοτήτων.

Εκθέσεις:

2014 Ματιά στην Αίγυπτο, ομαδική έκθεση στην Βίλα Μπιάνκα, θεσσαλονίκη.

2014 `Παράλληλοι δρόμοι` ομαδική έκθεση, Βαφοπούλειο πνευματικό κέντρο, θεσσαλονίκη.

Despoina Iakovidou

She was born in 1972 in Serres Greece. She entered the Aristotle University of Thessaloniki, Faculty of Fine Arts, School of Visual and Applied Arts with specialization in painting in 2009. She was a student of the 5th Painting Studio and her professors were G. Golfinos, G. Divaris and L. Psirrakis. In addition she has studied Fashion Design and she has worked as a Fashion Designer in the Greek industry. She has also worked as an archaeological illustrator.

Exhibitions

2014 "A glance of Egypt", group exhibition, Villa Bianca Thessaloniki, Greece.

2014 "Parallel roads", group exhibition, Vafopoulio Cultural Center, Thessaloniki, Greece.

Iακωβίδου Δέσποινα | Iakovidou Despoina m. +30 6984 635 777 e. iakovidou.despoina@gmail.com